

lighed væsentligt hvilede paa, at han ikke havde haat den fornødne Konference med Finansministeren, skal jeg henstille, om ikke en saadan Konference kan finde Sted mellem Lovforslagets 2den og 3die Behandling; men det er jo klart nok, at en Konference vilde faae forøget Vægt, dersom den høitærede Indenrigsminister kunde forelægge Folkethingets Opfattelse af dette Spørgsmaal med Hensyn til, hvorvidt der her i Thinget var Stemning for at gaa denne Vej eller ikke. Skulde det saa møde uoverkommelige Vanskeligheder fra Finansministerens Side, saa er det jo endnu Folkethinget aabent at rette det, forsaavidt som man vil have, at denne Lov skal komme ud i denne Samling. Grunden for mig til at stemme for den Bestemmelse, at Statskassen skal bære Halvdelen af Expropriationsudgifterne, at altsaa ingen Refusion i saa Henseende herefter skal finde Sted, er den, at det forekommer mig, at man overfor en saadan privat Sidebane som denne vil være berettiget til at vurdere den Betydning, den har som Jødebane for Statsbanen, til det Beløb, som Halvdelen af Expropriationsudgifterne udgjøre. Jeg har Grund til at tro, at Halvdelen af Expropriationsudgifterne for Odber-Banen vil udgjøre noget over 100,000 Kr., og jeg nærer ingen Tvivl om, at den Trafik, som Banen vil tilføre Statsbanen, rigelig vil komme til at erstatte Forrentningen af en saadan Kapital. Seet fra Statskassens Synspunkt tror jeg altsaa ikke, at denne Bestemmelse kan have nogen finantiel Betænelighed. Men jeg har endnu en Grund til at stemme herfor, og det er den, at jeg anerkjender den Tilslutning, som Lanken her har fundet fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), og efterat vi have opnaaet Enighed om dette Princip's Afgjørelse ved denne Leilighed, haaber jeg ogsaa, at vi herefter ville blive enige om det Samme med Hensyn til andre Baneanlæg, saa at vedkommende Baneanlægger og Baneæier kommer til at bære den ene Halvdel af Expropriationsudgifterne og Statskassen den anden Halvdel. Jeg tillader mig derfor at anbefale Vdringsforslaget under Nr. 3. Derimod kan jeg ikke anbefale Vdringsforslaget under Nr. 4, og jeg skal antyde hvorfor. For det Første vil dette Vdringsforslag i og for sig, som oplyst, ikke kunne antages at faae nogen praktisk Betydning for det her omhandlede Jernbaneanlæg, og det, som vi her skulle stemme for, var altsaa mere Gjennemførelsen af et Princip, som kunde faae sin Betydning overfor fremtidige Baneanlæg. Da det imidlertid ikke faar praktisk Betydning overfor dette Baneanlæg, uden forsaavidt det muligvis kunde blive en Hindring for Lovens Gjennemførelse, vil jeg altsaa paa Forhaand være utilbøielig til at gaa ind paa denne Vdring ved denne Leilighed. Men set fra selve Principets Side, tror jeg ikke, at den Lante, den ærede

Forslagsstiller har villet udtrykke, egentlig har fundet det rette, adæquate Udtryk, som han ønskede. Der blev ved 1ste Behandling af denne Sag anset stærkt mod den Fremgangsmaade, ved Tilvebringelse af Pengene at reise den større Del af Anlægskapitalen ved Preferenceaktier. Det blev nu oplyst, at det ikke vilde blive Tilfældet, men maa jeg gjøre opmærksom paa, at en saadan Fremgangsmaade vilde ikke være ubeløst ved Vdringsforslaget. Dette bestemmer jo, at et eventuelt Laan skal være uopfigeligt, men da et Laan, reist ved Preferenceaktier, netop er uopfigeligt, vilde altsaa en saadan Fremgangsmaade have været tilfældelig selv efter Vdringsforslaget under Nr. 4. Naar jeg derfor siger, at jeg tror ikke, at den ærede Forslagsstiller har ramt, hvad han har tilfigtet, mener jeg, at netop det, han har angrebet saa stærkt ved 1ste Behandling, vil han ikke faae ubeløst ved denne Redaktion af Vdringsforslaget under Nr. 4. Men der er en anden Konsekvens, som den ærede Forslagsstiller heller ikke vil udelukke derved; thi fordi et Laan til et vist Anlæg er reist som uopfigeligt, hindrer det jo ingenlunde, at vedkommende Baneanlæg kan gaa fallit. Selv om en Laangiver gaar ind paa at yde sit Laan uopfigeligt, vil man dog ikke kunne vente af ham, at han skulde gaa ind paa at lade Pengene staa i den Forstand uopfigelige, at selv om Renten ikke betales, skulde han alligevel ikke kunne forlange sine Penge. Det maa dog være Forudsætningen, at, dersom det vedkommende Baneanlæg ikke kan betale Rente af Laanet, maa Laangiveren have Lov til at sige: Saa maa jeg virkelig have mine Penge. Altsaa, selv efter Forslaget under Nr. 4, udsættes dog det paagjældende Baneanlæg for at blive Gjenstand for Eksekution og Overtagelse af vedkommende Prioritetshaver. Men jeg har i og for sig nu hverken under den ene eller den anden af disse Forudsætninger nogen stor Betænelighed ved Udsigten til en saadan eventuel Eksekution overfor et Baneanlæg, hvori — nota bene — Staten ikke er væsentlig pekuniært engageret. Jeg gjentager her, hvad jeg sagde under 1ste Behandling, at overfor disse Baneanlæg vil jeg, og Thinget vistnok med mig, med No se paa Gjennemførelsen af en saadan Eksekution, forudsat, at den vedkommende Eksekutor vil have den Interesse af Banen, at han forskaffer Driften, thi saa kan det være os fuldstændig ligegyldigt, enten Banen drives for vedkommende Prioritetshavers eller for vedkommende Selskabs Regning, naar blot den drives. Da jeg altsaa kun kan frygte for, at Vedtagelsen af Vdringsforslaget under Nr. 4 vil komme til at lægge Lovforslaget Hindringer i veien, og da jeg principielt ikke ser, at man opnaar, hvad der tilfigtes i Fremtiden, ved Vedtagelsen af en saadan Regel, kan jeg ikke stemme for Vdringsforslaget og raader ogsaa Andre til at stemme derimod.